

[Gert Petersen]

balancen? Jeg hørte godt nok, at fru Grethe Fenger Møller forleden dag fortalte os, at de jo købte sko – salget af indførte sko og tekstiler er vokset. Ja, jeg gad se, hvordan disse 700.000–800.000 gamle mennesker skulle styrte ind i Magasin og købe italienske sko, franske tekstiler osv. Det er da ikke dér, det ligger! Hold dog op med den snak! Overforbrug er der – det er helt og fuldt erkendt – blot er det ikke hos den del af befolkningen, men det er den del af befolkningen, man nu især rammer med disse indgreb.

Jeg så også i avisen i dag, at Nationalbanken taler om en 5 pct.s lønstigning som en af årsagerne til overforbruget. Ja men hvad med de ansatte i den offentlige sektor, som har måttet holde sig nøje inden for 2 pct.s rammen? Hvad med de mange ansatte i den private sektor, som er i stive lønssystemer – det er ofte også de dårligst lønnede – og som også må holde sig inden for 2 pct.s rammen? Når priserne sideløbende er steget et sted mellem $3\frac{1}{2}$ og 4 pct., kan de da ikke have haft en reallønsmåling på 5 pct. Det er igen nogle andre grupper, men det er først og fremmest disse svage grupper, som er mange hundrede tusinder – ja langt over en million – man rammer. Jeg forstår udmærket godt hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti.

Det er oven i købet sådan, at der ingen kompensation er knyttet til dette her. For momsforhøjelsen, som er faldet væk, var der dog en kompensation – den var begrænset til for få kredse, men der var dog nogen kompensation – og så var der sideløbende ideen om at gendindføre tilskud til nedbringelse af priser på mejeriprodukter; det er også faldet væk. Ja, nu prøver vi at få det med alligevel, men regeringen har taget det tilbage. Der var da visse kompensationer, nu er der ingen.

Det er ikke selve det, at man laver energifgifter, SF vender sig imod. Vi opererer også med energifgifter i vores økonomiske model, men vi opererer med, at ca. 20–25 pct. af provenuet heraf skulle bruges til kompensationer, fordi vi ved, at netop energifgifter, hvor rigtige de end kan se ud på papiret og ved skrivebordet, har en tendens til at vende den tunge ende nedad. Det synes jeg man kan sige sig selv blot ved at bruge hovedet.

Energifgifterne er det værste i pakken. Giftskatterne mener vi ikke at tiden er inde

til på nuværende tidspunkt. Vi mener, det går ind i en helhed, som i forvejen er fordærvelig, men ellers er det principielt o.k.; man kan også bruge giftskatter ved forskellige lejligheder. Jeg ved godt, man siger, at folk kan holde op med at ryge og holde op med at drikke øl osv., og det er rigtigt, det kan man overleve, men kan man holde op med at fyre om vinteren? Det kan man da ikke. Hvad skal man gøre, hvis man ikke kan komme til sit arbejde, fordi transportvilkårene er blevet så forringede? Med energifgifterne kommer vi ind på klart livsvigtige områder, og der er tale om en meget stor social uret.

Dermed kommer jeg til den fantastiske snak, som hr. Fogh Rasmussen og tidligere fru Grethe Fenger Møller har serveret for os her. En usandhed bliver ikke sandere af at blive gentaget. Det bliver ikke sandere af, at man bliver ved med at sige, at her kun er tale om, at man skal opsuge det olieprisfald, som kommer. Hvorfor siger man det? Hvorfor vil man i den grad lægge sig ud med folk? Tænk, hvis der var nogle, der troede på det! De bliver jo ekstra forbitrede, når de så om nogle få dage opdager, at benzinen er steget med ca. $\frac{1}{2}$ i forhold til den nuværende pris, og at fyringsolien stiger med ca. $\frac{1}{2}$ i forhold til den nuværende pris, et sted mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{2}$. Det er da en ganske betydelig prisstigning. Der er da ikke tale om, at man bare vil opsuge et kommende prisfald på olie og benzin osv. Der er tale om, at man her og nu sætter prisen kraftigt i vejret igennem disse afgiftsforhøjelser. Jeg synes, man skal erkende, at det er sådan, det forholder sig, i stedet for at prøve på at snakke sig udenom.

Hvad er så konsekvenserne af det? Nu er jeg ikke nogen speciel fortaler for privatbilisme, og hvordan mange af disse bilister klarer sig, må være deres egen sag, men jeg ved, at privatbiler i provinsen med de store strækninger og den desværre meget dårlige kollektive trafik ofte er en forudsætning for, at folk kan komme til og fra arbejde, hvis de ikke vil bruge 3–4 timer på bare at komme frem til deres arbejde og 3–4 timer på at komme tilbage. Det er mennesker med mellemindkomster og lavtlønnede, som under de omstændigheder også er nødt til at anskaffe sig bil, og som vil blive ramt af dette her. Der er jo ikke tale om, at den kollektive trafik bliver bedre som et modstykke til det. Tvært-